

Cuvântul lui Dumnezeu către părintele Visarion Iugulescu

Binecuvântată să fie, și zi de mărturie să fie această zi, căci Hristos, lumina învierii, lucrează astăzi minune de înmulțire de inimi vii și pregătite pentru lucrarea cea din vârful unghiului, prin care se adună la un loc mulțimea cea îmbrăcată în veșminte albe, care va sta în fața tronului Mielului ceresc cântând cântarea cea nouă a Ierusalimului cel din cer coborât.

Pace vouă! Prin ușile deschise, pace vouă! Eu sunt. Domnul puterilor este numele Meu. Eu sunt. Nu vă temeți. Pace peste inimile voastre! Pace și unire precum în cer așa și pe pământ!

Când a venit clipa să Mă înalț la Tatăl Meu după ce Mi-am încheiat lucrarea pentru care venisem întrupat, eram cu cei aleși ai Mei, cu ucenicii Mei din Galileea. Stăteam cu ei de vorbă, și ei M-au întrebat așa: «*Doamne, oare, acum este vremea ca să așezi Tu la loc împărăția lui Israel?*». Și le-am răspuns așa: «*Nu este al vostru să știți anii și vremurile pe care Tatăl le-a pus sub stăpânirea Sa*». Așa le-am spus, fiindcă această taină era în Duhul Sfânt pecetluită. Duhul Sfânt este Dumnezeu Care lucrează în vremea aceasta ca să-Și sfârșească lucrarea Sa, și iată, Sfânta Treime își încheie în vremea aceasta lucrarea cea întreită, căci Dumnezeu Duhului Sfânt este aproape de sfârșit cu lucrarea Sa. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel. Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată, căci tot cerul laolaltă, cerul, care poartă în sânul său toată spița cea sfântă, cea lucrătoare, a așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel. Tot cerul este în bucurie, că de mult este așteptată această vreme, aceste zile, și iată, cerul le vede venind. Al vostru era să știți, iubiții Mei din vremea aceasta de glorie cerească. Duhul Sfânt este Mângâietorul Cel promis de Fiul lui Dumnezeu, Cel Care ia din cer și dă de veste în vremea aceasta. Apostolii cei care M-au însoțit pe vremea trupului Meu se bucură acum că a venit vremea să se audă răspunsul întrebării lor. Aceea a fost cea din urmă vorbă dintre Mine și ei, și apoi M-am ridicat de la ei și nu le-am răspuns, căci nu era al lor acest răspuns.

Pacea Mea și darul păcii Mele peste cel cu care M-am întâlnit acum! Bucuria Mea o pun peste tine, fiu iubit de cer. Mi-a fost dor să stau în sfat cu tine, căci am stat în sfat cu tine prin acest fir ceresc, am stat la celălalt capăt al acestei lucrări, la începutul acestei lucrări, măi tată. Am voit și la acest capăt, la sfârșitul acestei lucrări să-ți grăiesc, căci e pe sfârșite și ea. Suntem aproape de sărbătoarea cea mare, iubitul Meu, fiul Meu iubit. Ești scris în cartea acestei lucrări, fiule Vasilică. Așa ești scris, tată. Se bucură cerul de lucrul apostoliei tale, de rodul lucrului tău. A venit vremea să-Mi fac arătarea, prietenul Meu iubit. Așa am spus învățăceilor Mei: «*Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul ei, și vă numesc prietenii Mei, iubiții Mei*». Iată, vreau să știi și tu ce fac, căci am zis celui iubit de Mine, lui Ioan cel iubit: «*Să nu scrii ce au vorbit cele șapte tunete; să nu scrii. Pecetluiește ce au vorbit aceste tunete, până la vremea cea de sfârșit*». Iată vremea aceea, iubitul Meu. M-am ridicat să adun laolaltă lucrul cel bun și să-Mi desăvârșesc turma României Mele cea binecuvântată. România este țara cea aleasă prin care Dumnezeu așează la loc împărăția Noului Ierusalim. Este scris în cartea cea din cer coborâtă că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi aceasta în zile de strâmtorare. E mare strâmtorare pe pământ, e grosă ceața, e mare necredința, dar am spus așa pe vremea trupului Meu: «*Nu aceste minuni, ci mai mari decât acestea vor lucra cei ce cred în Mine, pentru că Eu Mă duc la Tatăl*». Iată, iubitul Meu, așa va fi. Voi strânge laolaltă toată turma cea chemată și aleasă și credincioasă și voi face una numai și voi sufla din cer, ca să se împlinescă cele scrise, căci așa este scris: «*Voi turna din Duhul Meu peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și se vor umple de cunoștința Duhului Sfânt, și voi prooroci prin ei și îi voi aduna pe ei*

din cele patru vânturi ale pământului și îi voi aduce în țara lui Israel, în țara Ierusalimului nou, cel din cer coborât».

M-am folosit în vremea aceasta de trâmbițele cele scrise în carte, și iată, sun din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări, căci îmi voi face arătarea, precum este scris. Voi umple de slavă văzută acest pământ românesc, acest Canaan peste care am lucrat cu cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în vremea aceasta. Am folosit un trup pe care tu îl știi, și am vorbit prin acel trup și am adus spre știre planul Meu și lucrul cel de încheiere a tainei lui Dumnezeu. Acel trup este acum la Mine și i-am dat trecere mare, măi tată, căci M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, ca să pot vorbi încă o dată pe pământ.

Așa am spus prin apostolul Ioan: *«Ia cartea și mănânc-o, că tu trebuie să mai proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la împărații lumii».* Așa am spus lui Verginica: *«Nu te pierde, Verginico, fiindcă tu va fi să te ridici în zilele tale să hrănești de la Mine un popor mare, care se va aduna să stea în fața tronului Meu cu ramuri în mâini și cu hăinuțe albe, cântând cântarea Noului Ierusalim, căci numai aceștia vor ști această cântare».* Numai aceștia, măi fiule iubit, și iată ce fac, căci ți-am ieșit în cale prin acesta care este mare peste biserica Mea și pe care-l voi pune, până în sfârșit, în locul cel dintâi al bisericii Mele. Ți-am ieșit în cale, prin el ți-am ieșit, căci sunt în el, măi tată, sunt, căci este cel mai credincios lucrului acestei lucrări prin care Eu vorbesc în România de atâta vreme. Ți-am ieșit în cale ca să-ți spun și ție că această cântare este cântecul pe care l-am cântat Eu prin acel vas pe care-l știi și tu, și acest cântec este lung. E lung, e de atunci de când am coborât prima oară în acel vas și până acum, și până la sfârșitul acestei lucrări prin care Eu am vorbit, prin care Eu am cântat ca să fac apoi cunoscut acest cântec nou. Ți-am ieșit în cale, și privesc din cer peste lucrul apostoliei tale, fiindcă tu ești scris în cartea acestei lucrări, și Mi-am adus aminte de cuvântul credinței tale din ziua aceea când am vorbit cu tine prin acest fir de sfârșit, și lucrez în chip minunat, căci lucrez după planul cel întocmit de cer, după schița cea din cer. Te-am găsit în schița acestei lucrări și am ieșit acum în calea ta să-ți cer rodul tău și să te răsplătesc. Vreau să pun numele cel nou al Noului Ierusalim pe fruntea turmei tale, căci tu ești fruntea acestei turme, dar vreau să înveți acest cântec ceresc pe toți cei din turma ta, căci îți ascultă glasul turma ta. Te cunoaște turma ta și îți ascultă glasul și merge după tine ca după un urmaș credincios al Păstorului Cel bun. Tu ești prietenul Meu și dintr-o mie te cunosc, măi tată. Scoală-te și ieși în întâmpinarea Mea; ieși cu tot alaiul tău. Sună și dă de veste peste turma ta, că vreau să intru în Ierusalimul tău, ca să-l unesc cu cel coborât din cer și să facem din toate câte sunt peste tot, să facem numai unul, unul ceresc, că iată ce fac! Am ieșit în întâmpinarea ta cu glas de trâmbiță. Am venit din cer, însoțit de Ierusalimul ceresc, ca să fac unire cu tine și cu turma ta, și să fii una cu Mine și cu turma Mea, care știe cântarea acestei lucrări. Eu ascult cu tot cerul glasul turmei tale, căci cu toată turma ta îmi aduci Mie slavă. Ascultă și tu glasul Meu și cântecul Meu, cântecul acestei lucrări. Ascultă-l, că vin să te pețesc. Sunt Mirele Cel din cer, Care am venit să-Mi îmbrac mireasa în haină cerească și să-i pun cununa acestei vremi de glorie cerească. Ascultă și tu glasul lucrării Mele, că și Eu voiesc să-ți aduc ție slavă, ca să te bucur în vremea aceasta cu bucuria cu care voi veni s-o așez peste acest Ierusalim ales în vremea aceasta.

Știi faptele tale și osteneala ta, știu că ai avut necazuri pentru numele Meu. Știi slujirea ta, știu răbdarea ta, dar vreau să te lași răsplătit de Mine, că iată vremea aceea când omul trebuie să intre înapoi în grădina Edenului, de unde a căzut, în starea cea îngerească, în starea cea fără de păcat, în starea cea de duh și de har. Priveghează și așează bine ce a mai rămas de așezat. Ține ce ai până voi veni, căci sunt aproape, sunt la ușă. Am venit cu ultimele așezări. N-am venit la început cu toate odată. Am venit pic cu pic ca să așez la loc cele ruinate și să așez împărăția Mea pe pământ nou și să fac om nou și să-l așez înapoi în grădina Edenului. Am venit cu ultimele vestiri. E vremea să închid în închisorile cele veșnice pe duhul cel rău, care M-a scos pe Mine

din om. E vremea să aduc în starea cea dintâi făptura Mea, ca să fie așa cum sunt Eu, să fie ca Mine, ca să poată fi cu Mine.

Sună din trâmbiță, să te audă turma ta! Sună peste ea, și pune peste ea veghea cea din urmă, pune peste ea cea mai bună vestire din toate vestirile de până acum! Vin curând. Acum sunt aproape. Unește-Mă cu turma ta, până să vin unește-Mă, că vreau să-i pun pecetea acestei lucrări, căci turma acestei lucrări este turma cea de onoare pentru întâmpinarea Mea în Ierusalimul acestei vremi. România este regina Mea, este binecuvântata Mea, este aleasa Mea și este iubita Mea, și de la ea îmi voi lărgi cortul nunții Mele, că vin la ea, vin la România Mea. Vin, că de la nașterea ei am sortit-o să fie a Mea și să Mă slăvesc în ea cu slavă văzută, și toate popoarele vor vedea slava ei. Încinge-te și te scoală ca să asculți glasul Meu și să-Mi deschizi, că iată, vin ca să cinăm împreună. Vreau să scot apă din acest izvor și să-ți dau să bei, tu, și toată turma ta, căci această învățătură și acest glas care răsună acum spre sfârșit este glasul Meu, care strigă să se adune toate noroadele, să vadă și să cunoască slava Mea.

Voi aduce pe unsul cel de la Mine, și vreau prin biserica Mea cea vie să-l aduc, căci el întru Mine va domni și nu fără Mine. El este de la Mine, și întru Mine va fi să ia toiagul să cârmuiască norodul cel binecuvântat. El este proorocit, el este de la Mine. Să se ridice turma cea creștină a neamului românesc și să se suie de la ea la Mine cerere și rugăciune, ca să aud și să împlinesc venirea unsului Meu. Să se înmulțească glasurile cele spre cer, glasul bisericii acestui Ierusalim, și să strige până vor cădea zidurile jos, ca să intre unsul cel de la Mine. Nimeni să nu fie mai tare și mai puternic decât poporul cel credincios și cel împlinitor al acestui neam.

Hai să dăm mână cu mână, turmă cu turmă, frate cu frate, și să înfigem cortul și să punem masa cea așteptată de tot cerul sfânt. Sună peste turma ta, iubitul Meu, și spune-i despre izvorul Meu și despre lucrul ce-l lucrez în România în vremea aceasta. Strigă-ți turma și fă-o să-ți cunoască glasul și să meargă după tine, că vreau să-i arăt această grădină și glasul Meu care umple această grădină. Vine vremea să așez vremurile la loc, că vremea fiarei roșii Mi-a strămutat de la locul lor vremile Mele și serbările Mele cele cerești. Iată, vin și cu această așezare, ca s-o așez la loc și să mustru cu certare și cu asprime pe cei ce au călcat peste cele părintești care au fost așezate prin sânge de creștin și prin jertfă de temelie pentru credința cea curată, lăsată prin sfinții cei care sunt acum cu Mine, cei care lucrează din cer cu Mine. Vreau să fiu așteptat cu veghe, așa cum se pregătea poporul lui Moise când vesteam coborârea Mea în mijlocul poporului Israel din vremea lui Moise, că iată, în mijlocul acestui pământ ales este mai mult decât Moise.

Iată, fii credincios și nu Mă tăgădui. Ține ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa. Pe cel ce va birui până la sfârșit îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Cel viu, căci moartea nu va mai fi apoi. Vin curând, și moarte nu va mai fi. Amin. Ține ce ai, ca nimeni să nu-ți ia, dar lasă-Mă să-ți pun pecetea cea vie peste turma ta. Fă-o să-ți audă glasul, căci vin spre tine. Iată, e glasul Meu, e cuvântul Meu, sunt trimișii Mei, și cine-i primește pe ei, pe Mine Mă primește acela. Fii credincios, că vin cu plata, vin, fiul Meu, vin să Mă slăvesc în Ierusalim. Amin.

Fericiți acei ce nu se smintesc întru Mine. Eu sunt Domnul oștirilor. Eu sunt Alfa și Omega și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt, și pentru cel mai mic al Meu dau noroade la pieire ca să-i gătesc calea spre Mine.

Eu sunt lumina neamurilor și slava poporului Meu Israel cel binecredincios. Deschide-Mi ca să intru, iubitul Meu. Deschide-Mi, că vin în casa ta, în mijlocul turmei tale. Botezătorul Ioan așa a spus mulțimilor botezate de el: *«Vine Unul după mine, Care este mai mare decât mine; de Acela să ascultați»*. Amin.

Pace ție, și pace de la Mine să împarți, și lumină de la Mine să împarți peste cetatea cea tare a ta! Vom face biserică nouă și vie și vom face un popor sfânt, și va intra pe porțile slavei ca să Mă întâmpine. Primește-Mă cu pacea! Nu te teme. Deschide-Mi, că am venit să te pețesc, să fii una cu lucrul ce-l lucrez acum spre plinirea vremurilor.

Hristos, lumina învierii, răsare, și ca un Mire iese din cămara Sa.
Hristos, Cel înviat din morți, Hristos, începătură nouă și veșnică, Domnul puterilor este
numele Lui. Amin, amin, amin.

23-04/06-05-1991